

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **M. V.** bytom B., zastúpená *JUDr. M. K.*, advokátom, so sídlom H. č. X., P., proti odporcovi: **Obvodný úrad životného prostredia v Prešove**, so sídlom Námestie mieru 2, Prešov, v konaní o návrhu na uloženie pokuty, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, č. k. 1S/68/2010 - 13 zo dňa 17. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením č. k. 1S/68/2010 - 13 zo dňa 17. júna 2011 podľa ust. § 250u O.s.p. uložil odporcovi peňažnú pokutu vo výške 1.000 €, ktorú bol povinný zaplatiť na účet vedený v Štátnej pokladnici do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Vyslovil, že navrhovateľka nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že krajský súd v danej veci zistil, že Krajský súd v Prešove na základe návrhu navrhovateľky proti nečinnosti odporcu ako orgánu verejnej správy zo dňa 12.1.2010 uznesením zo dňa 15. apríla 2010, sp. zn. 1S 2/2010-35 uložil odporcovi povinnosť, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia rozhodol o žiadosti navrhovateľky o posúdenie druhu nehnuteľnosti opísanej v geometrickom pláne č. 171/2009 overenom dňa 21.9.2009 pod č. 1230/09 ako novovytvorená parcela KN C X. ostatná plocha vo výmere 489 m² rozhodnutím. Uvedené uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 22. apríla 2010. Navrhovateľka návrhom na uloženie pokuty v zmysle § 250u O.s.p. zo dňa 31.5.2010, doručeným krajskému súdu dňa 1.6.2010 žiadala, aby krajský súd uložil odporcovi pokutu za nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 1S 2/2010-35 vo výške 3.280 €.

Krajský súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a so stanoviskom nadriadeného orgánu Krajského úradu životného prostredia v Prešove dospel k záveru, že odporca nedodrжал lehotu uloženú mu súdom vo vyššie uvedenom uznesení. Argumentáciu odporcu a jeho nadriadeného orgánu vyhodnotil ako nedôvodnú. Uloženie pokuty považoval za adekvátne, pretože zo strany odporcu došlo k účinnej náprave vydaním rozhodnutia dňa 8. júla 2010 č. 1/2010/00058-18, teda po 30. dňovej lehote určenej súdom v predmetnom správnom konaní.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie Krajský úrad životného prostredia v Prešove, ktoré na výzvu krajského súdu doplnil. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie zastavil.

Z dôvodov odvolania vyplýva, že Krajský úrad životného prostredia v Prešove považoval napadnuté rozhodnutie krajského súdu a postup, ktorý mu predchádzal, za nesprávne z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. c) O.s.p., keďže účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., nakoľko rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. v spojení s ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., keďže krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolateľ poukazom na ust. § 250t ods. 8 O.s.p. a ust. § 250a O.s.p. namietal nedostatok riadneho zastúpenia na strane navrhovateľky, pretože tá nebola v konaní riadne zastúpená. Taktiež namietal nesprávne právne posúdenie veci, pokiaľ krajský súd uložil pokutu podľa ust. § 250t O.s.p., zastávajúc názor, že odporca nebol v konaní nečinný a priebeh konania sťažoval aj zástupca navrhovateľky tým, že nepreberal poštu. Upriamil pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1 Sžo 133/2007 zo dňa 10.2.2009, podľa ktorého v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, súd na návrh účastníka skúma, či správny orgán mal spôsobom stanoveným zákonom konať a či a prečo takto bez vážneho dôvodu nekonal, namietajúc, že uvedené krajský súd v predmetnej veci neskúmal.

Ďalej odvolateľ v súvislosti s namietnutím nesprávnych skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov a nesprávneho právneho posúdenia podrobne rozviedol dôvody, pre ktoré v správnom konaní, vedenom pod č. spisu 1/2009/01782 toto prerušil a ako dôvod pre zmeškanie lehoty na rozhodnutie, ktorá mu bola uložená uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 1S 2/2010-35, uviedol, že Krajský súd v Prešove vrátil odporcovi administratívny spis až dňa 13.5.2010 a 30. dňová lehota začala plynúť už dňa 22.4.2010 t.j. márne ubehlo 21 dní, počas ktorých odporca nemohol konať, a túto dobu nemožno považovať podľa názoru odvolateľa za nečinnosť. Zdôraznil, že v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy súd na návrh účastníka skúma, či správny orgán mal spôsobom ustanoveným zákonom konať a či a prečo takto bez vážneho dôvodu nekonal, pričom správny orgán nemohol z objektívnych dôvodov konať, dokým sa žiadateľ nepreukázal právoplatným vlastníctvom alebo iným právom oprávňujúcim nakladať s pozemkom a kým sa nezabezpečilo vytýčenie parcely v teréne autorizovaným geodetom. Tvrdil, že odporca síce nedodrжал lehotu 30 dní na rozhodnutie veci, ale na základe vyššie uvedeného má za to, že rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 1S 2/2010-35 bolo prakticky nevykonateľné a zo strany správneho orgánu nedošlo k nečinnosti ani k priet'ahom. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť ani k naplneniu ustanovenia § 250t O.s.p., pretože nedošlo k tomu, že by odporca bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom nekonal.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 19.1.2012, č. k. 1S/68/2010-37, podľa ust. § 250a O.s.p. v spojení s ust. § 30 ods. 1 O.s.p. ustanovil navrhovateľke právneho zástupcu JUDr. M. K., advokáta za účelom ochrany jej záujmov.

K odvolaniu podal písomné vyjadrenie právny zástupca navrhovateľky. Navrhoval, aby súd odvolanie odmietol.

V dôvodoch vyjadrenia uviedol, že považuje odvolanie za nedôvodné, poukazom na ust. § 250u O.s.p. Ďalej tvrdil, že v danom prípade uznesením krajského súdu zo dňa 15.4.2010, č. k. 1S 2/2010-35 bola odporcovi uložená povinnosť konať a v lehote 30 dní

rozhodnúť, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.4.2010, a preto lehota na rozhodnutie odporcovi uplynula dňa 22.5.2010, pričom odporca v predmetnom správnom konaní rozhodol až dňa 8.7.2010. Vyslovil názor, že pri posúdení veci treba vychádzať výlučne z objektívnych skutočností, zdôrazniac, že uznesením zo dňa 15.4.2010 bola daná lehota 30 dní, ktorá nebola zo strany odporcu dodržaná a to bez ohľadu na okolnosti prípadu. Argumentáciu odvolateľa, že na strane odporcu existovali vážne dôvody, pre ktoré nemohol konať a rozhodnúť, považoval za relevantnú, s poukazom na to, že táto by mala význam jedine pri rozhodovaní o uložení povinnosti v zmysle ust. § 250t O.s.p. Ďalej uviedol, že v danom prípade zákon v ust. § 250u O.s.p. pojem vážne dôvody ako skutočnosť, ktorá môže ospravedlniť odporcu, nepoužíva a striktné len sleduje nedodržanie skôr stanovenej lehoty. Považoval odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu vydané v súlade so zákonom, majúc za to, že v predmetnej veci je nesporné, že došlo k nedodržaniu lehoty stanovenej uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.4.2010, č. k. 1S 2/2010-35. Súčasne namietal, že odvolanie podal neoprávnený subjekt, keďže odvolanie podal Krajský úrad životného prostredia v Prešove, ktorý nebol účastníkom konania, vysloviac názor, že hoci Krajský úrad životného prostredia v Prešove ako nadriadený orgán podal stanovisko v zmysle ust. § 250t ods. 3 O.s.p., táto skutočnosť nezakladá jeho procesnú legitimitáciu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť.

Podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 250t ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa ust. § 250t ods. 7 O.s.p., proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa ust. § 250u O.s.p., za nedodržanie lehoty uvedenej v uznesení súdu podľa § 250t môže súd na opakovaný návrh účastníka, ak je správny orgán naďalej nečinný, uložiť pokutu do 3.280 €, a to aj opakovane. Pred rozhodnutím o pokute si súd vyžiada stanovisko nadriadeného správneho orgánu.

Krajský súd v Prešove v napadnutom uznesení zo dňa 17.6.2011, č. k. 1S/68/2010 - 13 nesprávne poučil účastníkov konania o prípustnosti odvolania proti označenému uzneseniu. Z právnej normy stanovenej v § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. vyplýva, že opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Právna norma § 250t ods. 7 O.s.p. ustanovuje, že proti rozhodnutiu súdu podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je prípustný opravný prostriedok. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že pokiaľ by zákonodarca mal v úmysle pripustiť opravný prostriedok proti uzneseniam v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy (§ 250t ods. 1 až 8 a § 250u O.s.p.) takúto možnosť by v uvedenej právnej úprave ustanovil.

Podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1, písm. c) odvolanie odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1, písm. c/. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania, pretože odvolanie odmietol, majúce za následok ukončenie odvolacieho konania bez prejednávania odvolania vo veci samej a súčasne, vzhľadom k tomu, že u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. augusta 2012

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth